

Nr 65
Märts
2013

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

Tänases lehes:

Intervjuu
Uudised
Omalooming
Ristsõna
Sport

Jussi ja Oskari seiklused

Elasid kord Juss ja Oskar. Nad olid vennad. Vennad said omavahel hästi läbi nagu parimad sõbrad. Nad tegid kõike koos. Jõulude ajal saatis ema poisid metsa jõulupuud otsima. Nad asusid teele. Väljas olid suured lumehanged, nad sumpasid läbi lume metsa poole. Eemalt nägid nad sobivat puud. See puu oli tihedate okstega ja igati sobiv jõulupuuks. Poisid hakkasid puud saagima. Puu otsas oli väike linnuke, kes jälgis poiste tegevust. Lind läks metsa teistele metsaasukatele teatama poiste tegu. Poisid võtsid puu ja asusid koduteele. Metsa serval ootas neid üllatus: suurte põlevate silmadega hundikari. Isahunt teatas poistele, et iga raiutud puu asemele peate istutama kolm uut puud. Poisid said aru oma eksimusest ja lubasid edaspidi teha nii, nagu hunt käskis. Hirmust värisedes jõudsid poisid koju. See õppetund jäi neile elu lõpuni meelde.

Steven Roosimaa 5. kl

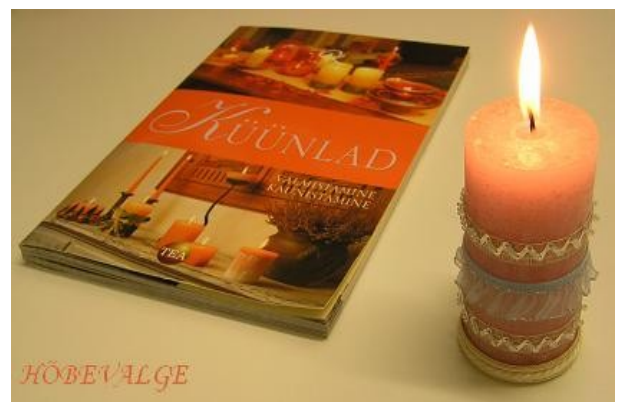
Väike küünal

Elas kord üks väike poiss, kelle nimi oli Juhan. Ta elas vaeses peres ning Neptuuni kuningriigis. Juhanil oli ka väike küünal, mis põles öösel ja päeval. Ühel ööl, kui ema ja isa olid magama läinud, istus Juhan katla ees küünlavalgel.

Järsku kuulis Juhan kedagi ütlemas: „Mõista, mõista, kes ma olen: põlen ööl ja päeval!“ Poiss mõtles ja vaatas küünla poole ja nägi, et küünal tuli tema poole. Ta oli imestunud. Lõpuks võttis ta julguse kokku ja küsis: „Kuidas sa rääkida saad, kui sa oled ainut küünal?“ Küünal vastas kohe: „Ma olen sooviküünal!“ Juhan küsis: „Mitu soovi ma saan soovida?“ Küünlake nurises: „Muidu kolm, aga mina annan sulle ühe soovi!“

Juhan läks magama. Järgmisel hommikul tutvustas Juhan küünlakest emale ja isale ning nad soovisid, et küünal elaks nendega igavesti. Sellest ajast peale elas küünlake nende juures.

Virge Järs 5. kl

Karjääritöö Kalmetu põhikoolis

Läbiva teema „Elukestev õpe ja karjääri planeerimine“ käsitlemiseks viisime läbi oma koolis traditsioonilise karjäärinädala.

Stiilipäevadel said õpilased ja õpetajad kehastuda erinevate ametite esindajateks: esmaspäeval puhastusteenindajateks, teisipäeval riigikaitsete jaoks, kolmapäeval remonditööliseks, neljapäeval elupäästjateks. Reedeks oli planeeritud pidulik stiil, et pidurüüs võtta kokku esimene õppeveerand ning autasustada stiilsemaid ja tublimaid.

Vahetundidel vaatasid huvilised ajutises kinos ameteid tutvustavaid videofilme.

Ainetevahelise koostööna sündis sisukas

kunstinäitus. Nooremad õppurid joonistasid teemal „Minu tuleviku amet“. Vanematel oli ülesandeks mõelda, kelleks tahad saada, missugused on tööülesanded; uurida, mida, kus ja kui kaua peab selleks õppima. Lõpuks joonistada ja vormistada kunstiline töö teemal "Minu karjääritee".

Õpetajad erinevates ametites

Esimest korda toimus klassidevaheline eelkutseoskuste võistlus Kalmetu Oskaja 2012.

Viieliikmeline võistkond pidi esimese ülesandena kokku panema hakklihamašina.

Teiseks ülesandeks oli toiduainete tundmine. Ära tunda tuli pipar, sinepiseemned, võrts, kaneel, nelk, kuivatatud basiilik, kuivatatud piparmünt, tatratang, kaerahelbed, manna, riivsaia ning karripulber. Kolmas ülesanne oli niinimetatud kaitseliidu mäng, kus eri pikkusega tokid tuli paigutada aukudesse nii, et oleks ühetasa. Neljanda ülesandena pidi iga võistleja lööma klotsi sisse 2 naela. Viies ülesandeks oli tööriistade äratundmine ja nimetamine, neid oli 10: nihik, vineerisaag, kruustangid, pitskruvi, kellu, vooluindikaator, segukamm, polditangid, klaasinuga ja lood. Viimase, kuuenda ülesandena, tuli tekk panna tekikoti sisse.

Kõige paremaks osutusid seitsmenda klassi võistlejad, kes suutsid kõik ülesanded sooritada 11 minuti ja 42 sekundiga, saades teise ülesande eest -25 sekundit ja viienda eest -45 sekundit.

Neljapäeval said kõik end proovile panna ametite viktoriinil. Küsimused puudutasid videofilmides kajastatud ameteid. Õpilased teadsid hästi, et automaalse põhitoo on autode värvimine; et ehitusinseneri tööks ei ole ainult hoonete ehitamine vaid ka lammutamine; et koostelukksepp töötab ehitusel; et mehitatud valve on erivahenditega varustatud inimene; et loots on laevajuht sadama veealal; et kes tahab saada optometristiks, peab hästi põhjalikult tundma optikat, mida õpitakse ka põhikooli füüsikas ja et andragoog tegeleb täiskasvanute õpetamisega.

Samal päeval viisid külalised Viljandimaa Rajaleidja keskusest kõikidele klassidele läbi karjääriõpetuse tunni koos karjäärimängudega.

Karjäärinädalal osalesid ka lapsevanemad, täites ankeetküsitluse. Saime aimu, missugused ametid on meie laste kodudes esindatud. Väga paljud emad, isad andsid nõusoleku edaspidiseks koostööks.

Kolmanda kooliastme õpilastel avanes võimalus ainetevahelise integratsiooni projekti raames külastada 13. novembril teatrit Vanemuine. Vaatasime muusikali „Mary Poppins“ ning tutvusime teatri köögipoolega, täites ühtaegu töölehte teatri tööelu puudutavate küsimustega.

Heljo Saar

õppealajuhataja, karjäärikoordinaator

Õpetaja Margit Kaarmäe juhatab III klassi

1. Kuidas Te sattusite Kalmetu kooli?

Soovisin muudatusi oma töökoha osas, info jõudis minuni vabast kohast Kalmetu koolis ja kandideerisin, selgus, et edukalt.

2. Kas Teile meeldib siin koolis?

Meeldib

3. Kas olete ka varem mõnes koolis õpetanud?

Jah, Puiatu Lasteaed-Algkoolis.

4. Miks just algklasside õpetajaks õppisite?

Meeldib lastega töötada

5. Kas Te olete juba koolis närvi läinud, mille peale?

Ei

6. Kus koolis Te olete õppinud?

Tartu Pedagoogiline Kool, Tallinna Ülikool

7. Mis oli Teie lemmikõppeaine põhikoolis?

Ajalugu

8. Kus olete elanud?

Kogu aeg Viljandi maakonnas: Viiratsis, Päril ja nüüd juba 15 aastat Viljandis.

9. Millisest perest olete pärit?

Olen pärit kolmelapselisest perest, mul on vanem õde ja kaksikõde.

10. Kas Teil on koduloom?

Kass ja akvaariumikalad.

11. Mis on Teie lemmiksöök, -jook?

Rosolje ja kohv.

12. Mida Te teete vabal ajal?

Loen, õmblen, käin teatris, tegelen tervisespordiga.

13. Kas Te olete teinud midagi ekstreemset, kui ei, kas te unistate millestki?

Käisin Tivolis kõige hullemal atraktsioonil ja sõitsin mäesuuskadel päris kõrgelt alla.

14. Mis on Teie eluunistus?

Õnn olevat see, kui sul on, mida teha, on, mida oodata ja on, keda armastada. Tahan kogu aeg selliselt õnnelik olla. Soojale maale tahan ka puhkama minna.

Riiklik koolinoorte mälumäng Viljandis

Teisipäeval, 13. novembril käisin riikliku koolinoorte mälumängu eelvoorus. Ma ei olnud üksi – lisaks minule olid veel Evelin, Feliks ja Leif.

Võistlus hakkas kell kaks päeval ja toimus C.R. Jakobsoni Koolis. Võistkondi oli ainult viis ja see oli mulle suureks üllatuseks, sest ootas suuremat osavõttu.

Viktoriin koosnes erinevatest teemadest nagu ajalugu ja poliitika; geograafia ja loodus; sport, teadus ja tehnika; kultuur. Iga voozu teema kohta oli kaks plokki küsimusi. Küsimused olid väga rasked.

Meil jäi neli punkti võidust puudu ja jäime teiseks. Kuna aga olime 8 parima teise koha seas kogu Vabariigis, siis oodatakse meid kevadel riikliku koolinoorte mälumängu finaali.

Toon ka mõned näited küsimustest. **Mis linn** oli aastatel 1536-1783 Ungari Kuningriigi pealinn? Täna on seesama linn ühe teise riigi pealinnaks. Ta asub Doonau ääres nagu ka Ungari tänane pealinn. Vastus: Bratislava

Aadria mere kaldal kulgeb 650 km pikkuselt mäestik, mille kõrgeim tipp on 2692 meetri kõrgune Jezercë. Mäestikuga sama nime kannab rahaühik 7 Araabia riigis Alžeerias Iraanini, samuti kahes Euroopa riigis. **Nimetage mäestik või rahaühik.** Vastus: dinaar.

Skandinaavia ja germaani mütoloogias tähistab Ragnarök maailmalõpu lahingut. Umbes sama asja jaoks on oma sõna ka piiblis. See piiblist pärit sõna on ühtlasi 1998. a valminud filmi pealkirjaks, kus NASA'l on 18 päeva aega, et Maa kokkupõrget asteroidiga ära hoida ja kus „Shuttle“ ja „Independence“ Vene kosmosesjaama „Mir“ kogemata hävitavad. **Nimetage see sõna ehk filmi pealkiri.** Vastus: „Armageddon“

Mirjam Kärmas 9. kl

Minu õpetaja on robot

Oli nagu ikka üks tavaline koolipäev. Esimene tund oli meil eesti keel. Ootasime enda klassi ees õpetajat. Tavaliselt tuleb ta abiõppe ruumist. Avaneski uks ja vaatasime, et see polegi eesti keele õpetaja, vaid robot.

Ta tuli meie juurde ja tutvustas ennast. Kõik pidime enda nimed ütleva. Imestasime, kuidas ta näpp muutus võtmeks ja tegi klassiukse lahti. Klassi sisenedes ei olnud tal õpikuid ega klassipäevikut. Robotõpetajal oli väga madal hääl, see kõlas väga kummaliselt, kuna oleme harjunud oma õpetaja meeldiva ja maheda häälega.

Alguses olid tema õpetamismeetodid huvitavad ja lahedad, hiljem muutusid need igavaks. Robotisse oli kõik sisse programmeeritud, aga õpetajale mitte. Vahtu suhtlemine robotõpetajaga puudus.

Hakkasime oma õigest õpetajast puudust tundma. Läksime kõik direktori juurde. Ja meie õnneks oligi meie õpetaja järgmisel päeval tagasi.

Martin Karv 6. klass

Kord mõeldi õpetajate abistamiseks robotõpetajad välja.

Igal klassil oli üks, kes õpetas absoluutselt igat ainet.

Lisaks olid veel koristajad ja kokad.

Algul läks kõik ilusti. Õpilaste hinded paranesid ja õpilastele meeldis see väga. Muusikatunnis laulis õpetaja kord madalal, kord heledal häälel. Arvutitunnis aga ühendas oma kõvaketta kooli arvutite omadega ja suutis kõiki ühel ajal õpetada.

Kuid ükskord ajas üks õpilane söögivahetunni ajal koristajale suppi peale. Roboti silmad muutusid leebetest helesinistest kurjakuulutavaks punaseks. Tema mahe ja selge hääl muutus monotoonseks joruks: "Tappa! Tappa! Tappa!". Ta hakkas laudu ümber keerama ja kausse vastu seina puruks loopima. Õpilased jooksid paanikas klassist välja. Robot järgnes neile. Ainult üks poiss oli piisavalt julge, et robotile läheneda. Ta tiris roboti kaitsekilbi eest ja rebis kõvaketta välja. Roboti silmad kustusid ja ta kukkus elutult maha. Direktor lasi pärast seda kõik robotid kahjutuks teha.

Päris õpetajad ei pruugi olla just kõige paremad, aga vähemalt ei ürita nad sind tappa.

Erik Ivar Haav 6. klass

21. septembril kiirustasin kooli, kuna olin juba hiljaks jäämas. Klassi astudes hingeldasin ja kõik vaatasid mind nagu minigt kurjategijat. Istusin oma kohale ja nägin, et klassi ees seisis robot. Mõtlesin kohe, et tegu on mõne hariva eksperimendiga, nii see aga ei olnud. Tuli välja, et meie õpetaja oli haiglasse sattunud ja teda asendas robot. Olin õnnelik, kuna koolis käimine polnud just minu lemmiktegevus ja mõistsin, et robotiga oleks asi palju huvitavam.

Robot nägi välja üsna isemoodi, tal olid punnis silmas, kandiline keha, rattad all ja lips ees. Ju oli tegu siis mees-robotiga. Esimene tund oli ajalugu ja tunni teemaks oli Egiptus, mis on iseenesest huvitav teema, aga kõik olid nii vaimustuses meie uuest robotõpetajast, et ei suutnud keskenduda.

Robot oli täitsa tavaline. Ei olnud temas midagi erilist, andis õppida sama palju nagu iga teine õpetajagi. Päev möödus nagu ikka – venis igavesti pikaks. Kui kell helises, arvasin, et tund on läbi. Nii see aga ei olnud. Tuli välja, et see oli mu telefon ja see kõik oli hoopis uni. Mõnes mõttes on kahju, et tegu oli unenäoga, aga pikapeale oleksin oma õpetaja sõbralikkusest ja soojast naeratusest puudu hakanud tundma.

Aleksandra Kavak 6. klass

Minu õpetaja on robot

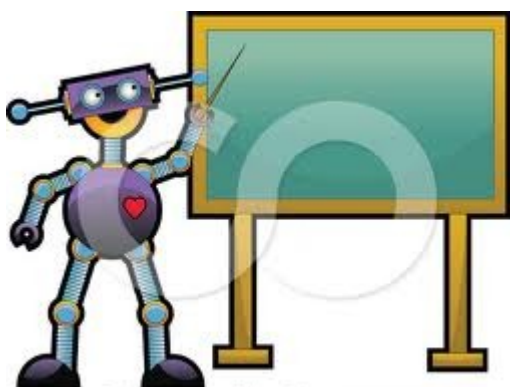
Meie eesti keele õpetaja oli eelmisel aastal robot. Ta nägi välja nagu inimene, ainult et tal polnud juukseid, ta näos oli kogu aeg maniakaalne irve ja kui ta tahtis, võis ta oma jala taldade asemele rattad panna.

Ta oli karm, ei saanud öelda, et ta on kuri, kuid ta oli väga karm ja õel. Ta vihastas küll üsna harva, kuid kui vihastas, siis nagu äikesetorm. Ta teadis peast kõiki luuletusi ja kõigi raamatute sisu. Ta teadis nende kirjanike elulugusid, kellest meie polnud kuulnudki ja kes elasid võib-olla 300 aastat tagasi. Ta võis jätta meid peale tunde juba siis, kui liiga kõvasti hingasid. Tema tunnid olid tõeline piin. Ta seletas oma kriiskava häälega isegi vahetunnis, et tänapäeva kirjanikud on „kasvatamatud, halva fantaasiaga ülbed tegelased“ ja et mitte kunagi ei ületa mitte keegi vanasid kirjanikke ega William Shakespeare vapustavaid teoseid.

Kord jooksis Siim talle vahetunnis otsa ja oi, kuidas õpetaja hakkas kriiskama. Ta hoidis Siimu kinni ja hakkas tal juukseid peast ära kiskuma, ise maniakaalselt naerdes. Õnneks nägi matemaatika õpetaja seda ja kutsus direktori. Direktor ja kehalise õpetaja viisid roboti minema. Me ei teagi, mis temast sai.

Järgmisel päeval ootasime hirmuga uut eesti keele õpetajat ja mõtlesime, kes - või mis – ta on. Meie õnneks astus sisse tore, rõõmsameelne ja kõige säravamana naeratusega õpetaja, keda oleme elus kohanud.

Johanna Uuemäe 6. klass

©mheld · www.ClipartOf.com/1069202

Kord oli nii, et meie õpetaja oli raskesti haigeks jäänud ja siis oli meil asendusõpetaja. Ta oli poole parem õpetaja, sest me võisime tunnis rääkida ja ei antud koju õppida.

Ükskord oli nii, et kui tund sisse läks, siis õpetaja kordas kolm korda: "Tere hommikust." Siis arvasime, et õpetajal on paha ja kutsusime kooli direktori ja siis saime teada, et meie õpetaja on robot. Alguses oli see päris lahe, kuid pärast läks juba igavaks, sest ta hakkas tihti kokku jooksuma.

Me tahtsime väga oma inimõpetajat tagasi. Kuu aja pärast saime teada, et meie õpetaja hakkab terveks saama ja siis olime kõik väga õnnelikud. Nädala aja pärast oli meie inimõpetaja koolis ja siis saadeti robot minema, kuid ta ei läinud. Siis kutsusime politsei ja nemad saatsid roboti minema, kuid robot ei läinud ja hakkas politseinikele vastu. Siis peksid politseinikud roboti sodiks ja viisid ta vanarauda ja meie saime rahulikult tundi minna.

Villem Jamnes 6. klass

Vaatasime muusikali „Mary Poppins“

13. novembril käisime kolmanda kooliastmega vaatamas Tartu Vanemuise teatris muusikali „Mary Poppins“.

Hommikul oli koolis 2 tundi. Esimene tund oli kirjandus ja teine matemaatika. Kell 10.00 läksime sööma, selleks olid makaronid vorstitükkidega. Peale söömist jooksime bussi.

Tartusse sõitsime tund aega. Bussis mängisin Jüriga telefonimängu nimega „Reversi“. Kui teatrisse jõudsime, siis saime piletid. Varsti hakkas etendus. Lugu rääkis perekond Banksist, kes olid lapsehoidjatega hädas, sest lapsed ajasid nad hulluks. Varsti saabus majja Mary Poppins, kes tutvustas end lapsehoidjana. Lapsed olid alguses ülbed, aga kui said aru, et Mary Poppins on tore inimene, siis muutusid ka nemad toredaks. Etendus oli üsna huvitav.

Pärast käisime lava tagaruumides. Nägime kangavärvimisruumi, ladu, kostüümiladu ja palju muud. Minu arust oli see paganama äge.

Muusika ja laulusõnad on loonud R. Ja R. Sherman ja tõlkinud on need Leelo Tungal. Selle etenduse lavastas George Malvius (Rootsi). Kostüümid on valmistanud Iir Hermeliin. Koreograaf oli Cedric Lee Bradley (USA). Sellel päeval oli dirigendiks Tarmo Leinatamm. See oli tore päev.

Pärtel Ernits 7. klass

Dirigent Tarmo Leinatamm

Teater Vanemuine

**Laulab Hanna-Liina
Võsa**

Jõululehekülg kokku pani: Martin Koovit 7. klass

Advent lasteaia esinejatega

Jõululaat Kalmetu Põhikoolis

21.detsembril oli Kalmetu koolis jõulupidu

22.detsembril oli Jaani kirikus Kalmetu Jõulukirik

Käisime tähetornis Orion

27. novembril käisime Olustvere tähetornis nimega Orion. Hommikul kell pool üheksa läksime bussiga Olustverre. See buss oli meile ekstra tellitud.

Kui me kohale jõudsime, võttis meid vastu selle talu peremees Oskar Noorkõiv. Ta juhatas meid kohe tähetorni sisse. Läksime kohe teisele korrusele. Seal kästi meil jalanõud jalast võtta ja üleriided nakki panna.

Alguses näidati meile telekast pilte sellest, kuidas see observatoorium loodi ja kustkohast selleks materjal saadi. Materjali saadi selle tähetorni ehitamiseks Tääksist. Sinna ehitati vene ajal suur silohoidla. Seda tulid vaatama tähtsad ametnikud, kuna see oli nõukogude liidu esimene metallist silohoidla. Kui sealt hakati esimest silo välja võtma, siis läksid masinad rikki ning mehed pidid sealt seest kõik selle silo labidaga välja viskama. Juba siis arvasid ametnikud, et see töö ei tasu ära.

Järgmisel aastal, kui sinna vilja sisse pandi, läksid jälle masinad katki. Jälle läksid mehed sisse ja tegid ränga töö ära. Siis mõeldi, et see silohoidla ei tasu vist ennast ära. Seega jäeti see silotorn sinna sammu seisma.

Kui ükskord see pere sinna kolis, vaatasid nad, et seal on hästi palju vaba maad ja lage taevas. Kuna Oskar oli füüsikaõpetaja ja huvitatud astronoomiast, otsustas ta oma naisega teha õuele tähetorn. Oskar läks valda ja küsis, kas ei oleks võimalik saada seda silotorni endale. Vallast öeldi, et vea kasvõi kohe minema. Läksid päevad edasi ja mees läks sellele silotornile kraana, käru ja traktoriga järele. Alguses, kui see torn tema õuele sai, vaatasid kõik, et vanamees on puhta lolliks läinud. See torn oli väga kaua seisnud ja rooste läinud. Aga vaikselt aeg läks ja mees oma perega muudkui nokitsesid selle torni kallal. Ühel päeval tehti ukсед, teisel päeval aknad ja nii ta läks. Rooste saadi maha liivapritsiaga ja pärast värviti see üleni halli värvi. Praegu on see tähetorn 13 meetrit kõrge.

Telekast näidati meile veel lumekristalle. See mees rääkis, et kui panna vesi sellisesse kohta, kus ta kiiresti külmub ja külmumise ajal laulda, siis iga lauluviisiga muutub kristallide kuju.

Tegime ka palju katseid. Üks katse oli seoses hõõrdumisega. Seal katses oli pandud plastmassrong raudtoru peale ning alguses ei liikunud see üldse hästi. Kuid kui sinna tuult alla lasti ja natukene tõugati, siis hakkas see rong edasi- tagasi sõitma. Edasi- tagasi sõitis see rong sellepärast, et mõlemas toru otsas olid magnetid ning rongil ka ja need magnetid tõukusid üksteisest eemale.

Oli ka veel selline katse, et tuli jalgade jõul lamp tööle panna. Selle tegi ära meie klassi Felix ja pidi ka tiku põlema saama. See kõik toimus elektrimootori peal, mis oli ühendatud rattaga. Oli ka veel selline katse, kus Markus ja mina pidime hoidma käes umbes meetrist raudlatti. Selle lati peale oli pandud raudtraat. Kui sinna raudtraati elekter sisse lasta, siis läheb see traat hästi kuumaks ja vajub lõnti, aga kui sealt elekter ära võtta, läheb see külmaks ja pingesse.

Ühe katsega oli seotud Päike ja Maa. Katse oli seotud aastaegadega. Nimelt küsiti, et kui Maa asub allpool päikest, et kus on siis suvi.

Kuid kõige põnevam katse oli, kui me käest kinni võtsime ja särtsu saime. Siis läksime kolmandale korrusele planeete vaatama ja meile räägiti nendest. Meile jagati Orioni märgid, enne kui üles planeete läksime vaatama. Teleskoopi me ei saanud vaatama minna, sest väljas oli valge ja me tähti poleks niikuinii näinud. Planeete oli seal palju ning galaktikate pilte ja ka supernoova plahvatusest oli pilt. Kõige viimasele korrusele läks ühejala trepp. Ühejala trepp oli sellepärast, et see koht oli liiga järsk tavalise trepi jaoks.

Pärast ekskursiooni tulime kooli tagasi ja läksime koju. Meie klassile meeldis see ekskursioon.

Tõnis Mägi 7. klass

Dagmar Hekki on meie uus kehalise kasvatusõpetaja

1. Kuidas Te sattusite Kalmetu kooli?

Täiesti juhuslikult mõtlesin 12-ndal juunikuu päikeselisel päeval, et hakkan erialast tööd otsima. Minu jaoks oli tähtis, et tegemist oleks maakooliga, sest nende koolide lapsed on kõik nii imelised ja head ☺ ning et kool asuks Põlva-, Võru- või Viljandimaal ehk ühes minu südamelähedastest maakondadest. Avasin internetist kõikide Eesti põhikoolide nimekirja ning vaatasin, kes otsivad kehalise õpetajat. Esimene kool oli peale mitmeid tunde otsimist alles K-tähe all ehk siis Kalmetu. Loomulikult polnud ma sellisest kohast kuulnud ning dokumentide esitamise kuupäev oli ka juba eelneval päeval, aga ei teagi kuskohast tuli mõte, et ma ikkagi saadan enda paberid sinna-saab, mis saab. Läks hästi ning kutsuti vestlusele. Vestlusele tulles ja kooli nähes oli kohe

tunne, et siia tahan ma kindlasti tööle tulla. Peale toredat vestlust pidin nädal aega pabistama ja vastust ootama. Ja kui see direktori telefonikõne lõpuks tuli...oi, seda rõõmu.

2. Kas Teile meeldib siin koolis?

Varnast on võtta mõttetera, mille olen mõned aastad tagasi kusagilt raamatutest leidnud ning ma ei tea, kuidas oli see täpselt sõnastatud, aga kõlas see umbes selliselt, et leia endale selline töö, mis on sulle nagu hobi ja sa ei pea ühtegi päeva elus tööle käima. See mõte on mul leidmise ajast päris tihti ikka kuklas vasardanud ja võin julgelt öelda, et praeguseks olen leidnud ma sellise töö, mille puhul pole pidanud veel kordagi kurbuse või väsimusega mõtlema, et pean jälle tööle minema. Seda tunnet, mis mind siin koolis tööd tehes valdab, on raske sõnadesse panna, aga tunnen enda ümber rõõmu, sõbralikkust, heatahtlikkust ja palju abivalmidust.

3. Kas olete ka varem mõnes koolis õpetanud?

Varem ma kuskil õpetanud pole ning pole ka kooli poolt praktilistel viibinud. Mul on ülimalt hea meel, et minu esimeseks töökohaks on just see pisike ja armas kool.

4. Miks just kehalise kasvatusõpetajaks õppisite?

Olen väiksest peale kehalise tunde ja sporti armastanud. Mulle meeldib loodus ja isegi tuhandeid kordi kooliajal metsas hindele jooksmas käia oli tore. Niisiis, väiksemana armastasin lihtsalt sporti. Keskkoolis aga kohtusin sellise õpetajaga, kellel oli huvi ainult kohvi juua ja lapsed spordihooone ümber ringe jooksmas saata. Nendel aastatel mõtlesingi nagu suur maailmaparandaja, et minust peab saama õpetaja, kes pühendab end kogu ihu ja hingega ainult lastele ja ainult lastele ja ma ei mõista endiselt neid inimesi, kes teevad tööd, mis neile ei meeldi. Kehalise õpetaja kõrval oli konkureerivaks alaks veel ka metsandus, aga südametunnistuse järgi sai ikka mindud ja siinamaani nüüd jõutud. Otse loomulikult ma ei kahetse oma valikuid.

5. Kas Te olete juba koolis närvi läinud, mille peale?

Lugesin seda küsimust ja hakkasin kõva häälega naerma☺. Ei teagi miks, aga üsna pikalt oli muie suul. Närvi läinud ma ei ole. Kuri pole ka olnud. Karjunud ka laste peale pole. Olen kasutanud küll nõudvamat hääletooni, aga sedagi ääretult vähe. Leian, et kehalise tund on ainuke tund, kus laps saab enda vaimu puhata ja end vabalt tunda ning seega ei ole ma õigeks pidanud neilt ääretut vaikust nõuda ning sõjalist korda kehtestada. Mulle on tähtis, et laps saaks liikuda ja tal tekiks natukenegi huvi spordi vastu, kasvõi sellel määral, et ta tuleb kehalise tundi hea meelega.

6. Kus koolis Te olete käinud?

Minu esimene kool oli Hargla Põhikool. Tollel ajal õppis seal natuke üle saja lapse. Ääretult soe ja kodune. Lähen sinna alati hea tundega. (Võrrelda võib seda täiesti Kalmetu kooliga, emotsioonid on samasugused) Teise kooli puhul sättisin sammud linna ja asusin õppima Valga Gümnaasiumis. Valik sai tehtud selle tõttu, et kergejõustiku treener oli Valgas (juhuslikult ka kooli direktor) ja Valga oli lähemal kodule kui Võru. Kuna põhikoolist saadik olin kindel, et tahan õppida ka kõrgkoolis, siis peale keskkooli ei olnud kahtlustki, et minek on Tartu Ülikooli ja seal veetsin ma oma elu kõige toredamad ja meeldejäävamad aastad.

Dagmar Hekki on meie uus kehalise kasvatusõpetaja

7. Mis oli Teie lemmikõppeaine põhikoolis?

Üllatus, üllatus, aga ei olnudki kehaline. Lemmikõppeaine oli hoopis matemaatika. Praegu ma enam ei mõista, et miks küll, aga tollel ajal see meeldis. Ju siis olid põhikoolis lihtsad ja arusaadavad osad ☺

8. Kus olete elanud?

Eriline seikleja pole ma olnud ning seetõttu elasin kuni keskkooli 11. klassini ikka Valgamaal Hargla külas. Igal vabal hetkel sõidan sinna, sest seal on imeline loodus, vaikne ja rahulik õhkkond- ehe maaelu. Keskkooli kaks viimast aastat elasin nädala keskel Valga linnas ja nädalavahetustel ikka maal. Ülikool möödus Tartus, kuid ka sellel ajal leidsin palju aega ja mahti, et ikka võimalikult tihti maale sõita. Ning praegu elan ma Viljandimaal

Õpetaja Dagmar oma lemmikrollis

Viiratsis, mis on veidikene isegi kodukohaga sarnane. Viljandi on minu jaoks juba väiksest peale kõige romantilisem linn Eestis ja mul on hea meel, et ma ka lõpuks siia sattusin.

9. Millisest perest Te olete pärit?

Pärist olen täiesti tavalisest väiksest toredast perest. Ema on poole oma elust enda kaupluseketis müüja olnud. Isa on juba 18 aastat RMK all metsas raietöeline. Kaksikud vennad lõpetasid ka Hargla Põhikooli ning õpivad teist aastat kutsekoolides. Üks Luual metsandust ning teine Võrumaal (Väimelas) tisleriks. Sport on nende kõigi jaoks võõras sõna ☺, küll aga sobib neid iseloomustama töökus.

10. Kas on Teil koduloom?

Kodus on olemas 13-aastane kummalise nimega kass- Ufo ja 12 kana.

11. Mis on Teie lemmiksöök, -jook?

Armastan head kodust toitu. Jõulupraed on küll väga head, aga vaieldamatu lemmik on kartulipuder viinerikastmega ja kohe kindlasti viinerikastmega, mitte millegi muuga ning sinna kõrvale vanama tehtud hapukurgid, mmm....

Lemmikjook paneb veidi mõtlema, sest poole oma elust olen trenne teinud ja treeningute ajal armastan kohutavalt vett, aga samas on hingelähedane ka äärmiselt ebatervislik coca-coola jääkuubikutega, mida ei joo muidugi tihti, aga vahest lihtsalt tahan. Aa..Statoili piparmündikakao on ka üks lemmikuid, mida on hea kaasa haarata, kui jälle pikem sõit koju on.

12. Mida Te teete vabal ajal?

Vaba aeg...sokke ma sellel ajal ei koo, küll aga käin trennis (jalgpall, võrkpall). Kuna armastan kogu südamest tantsimist, siis igal võimalusel harrastan ka seda. Kodus ma reeglina ei passi ning vaba aega veedan tihti ka toredate sõprade ja kolleegide seltsis.

13. Kas Te olete teinud midagi ekstreemset, kui ei, kas te unistate millestki?

Minu sõprade jaoks on suur ekstreemsus see, et sattusin täiesti üksinda siia Viljandimaale tööle. Aga ega mul endal ei meenu küll midagi hullumeelset peale selle, et üle Tartus oleva kaarsilla olen ka kõndinud.

Ekstreemseid unistusi vist väga ei olegi. Olen küll julge, aga mitte hulljulge inimene.

14. Mis on Teie eluunistus?

Eluunistusest on pool juba täide läinud. Tegelen igapäevaselt lastega, elan ühes oma lemmikmaakondadest ning tunnen endas, seda kõike tehes, SUURT RAHULOLU. Teise poole aga moodustab palkmaja metsa serval (sellises looduses ja majas nagu Kusti ja Iti kodu Nukitsamehe filmis) ning vähemalt neli last ja armastav abikaasa ☺

Aitäh, toredate küsmiste eest.

Dagmar

Küsimused ajalehetoimetuse poolt

Kodumaa

Ma elan meie kodumaal
seni kuni suren.
Ei taha siit ma lahkuda,
sest siin on minu juured.

Ma austan meie kodumaad
ja halba tast ei mõtle.
Ja mitte ühtki paha sõna
ma tema kohta ei ütle.

Ma tahaks veidi reisida
ja näha teisi maid.
Kuid siiski meie kodumaast
ei leidu paremaid.

Markus Rahu 8. kl

**Oh, mu armas
kodumaa**

Oh, kui sa Eestimaa
mõistaks mind,
kui ma sinu lippu vaatama
jääks!

Kas sa tunneksid mulle
kaasa,
kui mu nimi oleks Šaša?

Kas sa aitaksid mind mu
töoga,
kui ma vaataksin su
loodust 10 ööga?
Aga kas see jääb
igaveseks
või lihtsalt ajutiseks?

Mait Raudsepp 7. kl

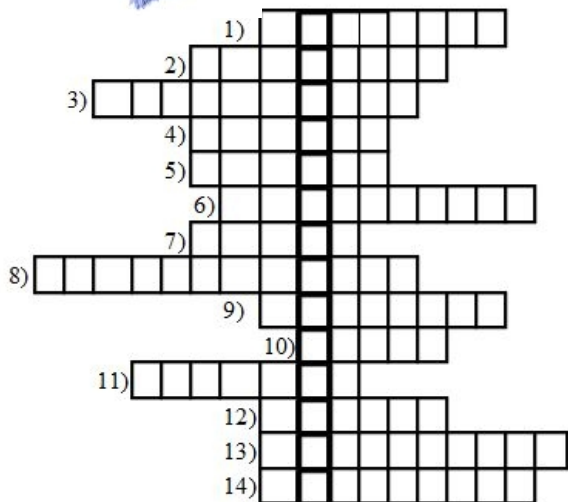
Kodumaa

Eestimaa, mu kodumaa,
Sind südamest ma armastan.
Rahvuslilleks rukkilill,
rahvuslinnuks pääsulind.

Oh, pääsulind, oh pääsulind,
nii ilus on kuulata sind.
Ka sina, ilus rukkilill,
mu silmad puhkavad,
kui imetlen sind.

Oh, kodumaa, oh kodumaa,
sind südamest ma armastan.
Sind ei iial jäta ma,
mu kaunis kodumaa!

Meeri Tultsev 5. kl

- 1) Heliõpetus teise sõnaga.
- 2) Vesivärv teise sõnaga.
- 3) Norme kindlaks määrama.
- 4) Teise inimese uimaseks löömine.
- 5) Suur kauplus.
- 6) Looduslik teise sõnaga.
- 7) Juhend ehk...
- 8) Osalema, kirja panema teise sõnaga.
- 9) Mõtteteadlane, mõttetark.
- 10) Skaudiorganisatsiooni liige.
- 11) Anatoomiline luustik.
- 12) Ringjoonte joonestamise riist.
- 13) Piltide arvutisse tõmbamine digitaalsele kujule.
- 14) Uimasteid tarvitav inimene.

**VASTUSSÕNA: Iseloomustus võõrsõnaga.
Ristsõna koostas Kunnar Bergmann 8. kl**

Kalmetu Põhikool
Viljandi mk
Tänassilma 70 103
Telefon 53410704
ene@kalmetu.vil.ee

Vastutav väljaandja : Ene Toomsalu
Toimetajad: Evelin Jõemaa, Mirjam Kärmas,
Meeri Tultsev, Kunnar Bergmann, Martin
Koovit, Pärtel Ernits, Tõnis Mägi